

flere Mands alvorlig Stræben og Arbeiden under meget indskrænkede Vilkaar, tillige faae Afkomst til at begrunde sin borgerlige Næring ved den Sum Penge, han som Vytningmand har erhvervet. Det udelukker man ham fra. Hvorledes stiller dette sig ligeoverfor de kostbare Bygninger, som vi hver Dag reise op for at forbedre Menneskene, naar man paa den Maade viser Tvivl, viser Tvivl i det Dødelik, man netop ikke skulde vise den; thi er der noget Sted, hvor man skulde vente, at det unge Menneske, der trænger til Veiledning og Tugt, skulde kunne være paa sin rette Plads, saa er det under Krigsvoesenet. Hvor mange Gange siger ikke en Fader om en Søn, som begynder at skeie ud: Lad os sende ham tilføes, saa have vi Haab om, at han kan blive forbedret. Her, hvor han vilde være under de bedste Vilkaar og under det bedste Tilsyn, nægter man ham det, og de Bedkommende, som der skulde kunne vejlede og styre ham, og som saa jævnlig prale af den Indflydelse, de have paa Befolkningens Opdragelse, de styde dem fra sig, som trænge til Opdragelse, og gribe med Magt dem, der kunne styre sig selv og ikke behøve at opdrages.

Jeg skal ikke opholde det ærebe Thing længere ved at forfølge denne Sag. Jeg skal endnu engang henlede Opmærksomheden paa, at der ved at tage Paragraphen, som den nu foreslaaes, gjøres en skrigende Uret og forhindres en forstandig Anordning i Loven i Overensstemmelse med dens indre Væsen; men jeg skal ved Siden af dette gjentage, at De maae vel overveie, at Loven har bethdelige Fordele, og Enhver maa sige sig selv, om han helst i dette ene Punkt vil bringe et uretfærdigt Offer eller om han helst vil vente med at faae Loven til en senere Tid.

Indenrigsministeren ad interim: Den ærebe Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har stillet Spørgsmaalet aldeles klart, nemlig at der her ikke er Tale om, hvorvidt man i og for sig ønsker en Bestemmelse, men at der er Tale om at veie den Bestemmelse, hvorom her handles, mod hele Loven og de Fordele, som Krigsministeren

og Marineministeren mene, at den vil give dem i Henseende til Landets Forsvar. For mig staaer det nu, som om Valget i denne Henseende ikke kan være tvivlsomt; thi selv om man maatte tillægge denne Bestemmelse i § 28, hvorom der handles, nok saa megen Vægt, saa kan man dog ikke overse, at man ved at forkaste den foreliggende og beholde den nu gjældende Lov ikke slipper for denne Bestemmelse, men beholder den staaende i en anden Lov; man maa altsaa fremfor Alt lægge Mærke til, at man kun har Valget imellem at beholde Bestemmelsen i den gamle Lov eller have den staaende i den nye. Nu skal jeg villig indrømme, at ogsaa deri kan undertiden være en Forskjel; man kan nemlig vente, at Forholdene kunne forandre sig saaledes, at man, naar en ny Lov atter kommer under Forhandling, vil kunne faae en Forandring af denne Bestemmelse drevet igjennem; men jeg tvivler dog høilig om, at det virkelig vil blive Tilfældet. Man maa overveie, at det jo paa ingen Maade er paa Grund af en vilkaarlig Mening, at man er kommen til at fastholde denne Bestemmelse, men at det er af vigtige Hensyn til Armeens Tærv og til ikke i den Henseende at stille den kongerigste Hærafdeling i et ugunstigt Forhold til de Afdelinger, der komme fra de andre Landsdele. Den ærebe Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds er gaaet ud fra forskjellige Synspunkter og er kommen til det Resultat, at det var inconsequent at vedtage denne Bestemmelse; han har beraabt sig paa § 5, han har beraabt sig paa Berettigelsen for Bedkommende til at kunne melde sig som Frivillig, men det forekommer mig, at disse Betragtninger slet ikke have nogen afgjørende Betydning. Hvad angaaer, at man skulde komme i Strid saavel med Frivilligheden som med § 5, saa maae vi erindre, at den ærebe Rigsdagsmands Anskuelse har lidt et Nederlag ved denne Sags sidste Behandling her i dette Thing, idet der saavel ved Stillingen som ved Vytning af Vilkaar er gjort den Forandring, som nu ogsaa ønskes med Hensyn til § 28. Sagen foreligger ikke paa den Maade, at den ærebe Rigsdagsmands Anskuelse skulde have vundet Geir ved Lovudkastets Behandling; tvertimod, den modsatte Anskuelse har vundet